

HELE, ON
SE OPIČÍ!

DENÍK báječného kamaráda

Jeff
Kinney

COOL
BOO

píše
Rowley Jefferson

Deník báječného kamaráda

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.cooboo.cz
www.albatrosmedia.cz

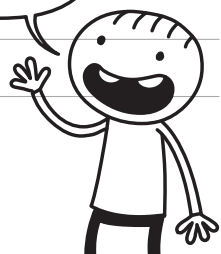
Jeff Kinney

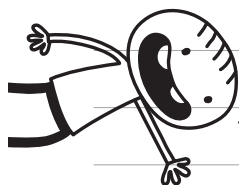
Deník báječného kamaráda – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2019

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS MEDIA a.s.

AHOJ
JÁ JSEM
ROWLEY
JEFFERSON.

TYHLE TY KNÍŽKY
NAPSAL MŮJ NEJLEPŠÍ
KAMARÁD GREG HEFFLEY.

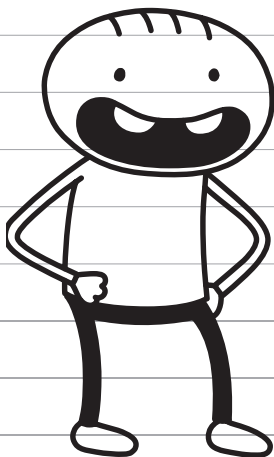
DENÍKY MALÉHO POSEROUTKY

1 Deník malého poseroutky	8 Fakt smůla
2 Rodrick je king	9 Výlet za všechny peníze
3 Poslední kapka	10 Staré dobré časy
4 Psi život	11 Všechna sláva...
5 Ošklivá pravda	12 Výprava za teplem
6 Ponorková nemoc	13 Radosti zimy
7 Páté kolo u vozu	

JO! A TY
JSI POTOM
TEN NÁPAD
OBŠLEHNUL!

DENÍK báječného kamaráda

CELÉ JSEM
TO NAPSAL
A NAKRESLIL
SÁM A ŽÁDNÝ
DOSPĚLÝ MI
NEPOMÁHAL!

píše
Rowley Jefferson

Jeff Kinney

COO
BOO

NO A KDO
JE TEDA
TOHLE?

DENÍK báječného kamaráda

píše Rowley Jefferson

Jeff Kinney

Z anglického originálu *Diary of an Awesome Friendly Kid – Rowley Jefferson's Journal* vydaného nakladatelstvím Amulet Books, New York 2019, přeložila Veronika Volhejnová. Vydalo nakladatelství CooBoo v Praze roku 2019 ve společnosti Albatros Media a. s. se sídlem Na Pankráci 30, Praha 4, číslo publikace 35 787

Odpovědná redaktorka Tereza Eliášová

Technická redaktorka Viola Urbanová

Sazba Amos Typografickéstudiospol.sr.o.

1. vydání

Cena uvedená výrobcem představuje nezávaznou doporučenou spotřebitelskou cenu.

www.cooboo.cz

www.albatrosmedia.cz

www.facebook.com/cooboo

ALBATROS MEDIA

Awesome Friendly Kid text and illustrations copyright ©2018, 2019, Wimpy Kid, Inc. DIARY OF AN AWESOME FRIENDLY KID™, ROWLEY JEFFERSON'S JOURNAL™, the Greg Heffley design™, and the design of the book's jacket are trademarks and trade dress of Wimpy Kid, Inc. All rights reserved.

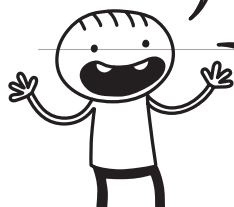
Translation © Veronika Volhejnová, 2019

ISBN tištěné verze 978-80-7544-774-6

ISBN e-knihy 978-80-7544-806-4 (1. zveřejnění, 2019)

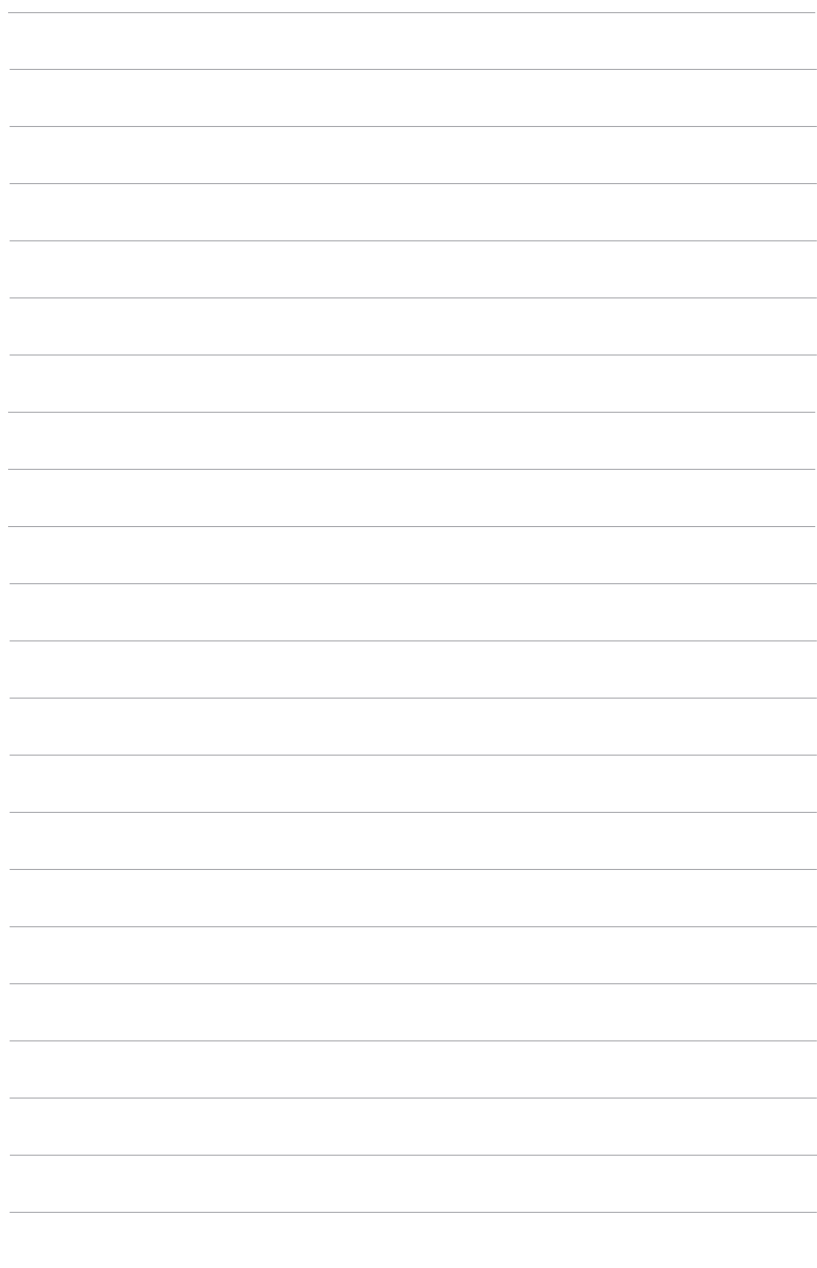
TAK A TEĎ UŽ
TA KNÍŽKA ZAČNE
DOOPRAVDY!

DOUFÁM
ŽE VÁM BUDE
PŘIPADAT
DOBŘÍ!

NEBUDE.
VĚŘTE MI!

První zápis

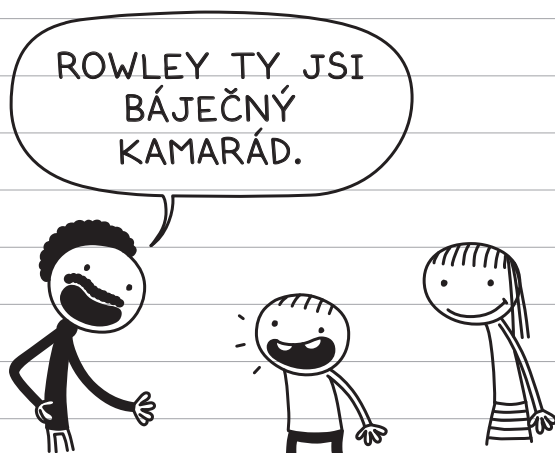
Ahoj já jsem Rowley Jefferson a tohle je můj zápisník. Doufám že se vám zatím líbí.

Rozhodl jsem se vést si deník. Můj nejlepší kamarád Greg ho totiž má taky a my obvykle děláme stejné věci. Jo asi bych měl nejdřív říct že Greg a já jsme

Určitě si teď říkáte něco jako: „Pověz nám o tom Gregovi něco víc.“ Jenomže moje kniha není O NĚM ale O MNĚ.

Svoji knížku jsem nazval Deník báječného kamaráda. To o mně totiž vždycky říká táta.

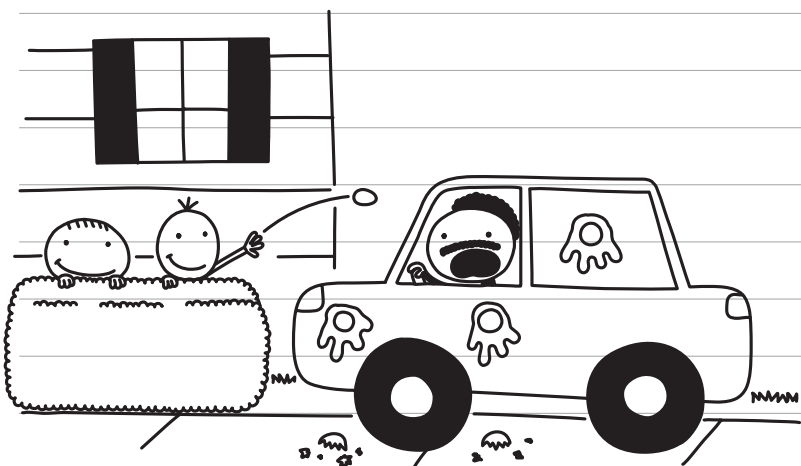
Jak jsem už říkal: Greg je můj nejlepší kámoš. To znamená že táta je můj DRUHÝ nejlepší kámoš. Ale to mu neříkám protože se ho nechci dotknout.

Ještě bych se asi měl zmínit o jedné věci:
Tátovi se Greg zřejmě moc nelíbí. To si
myslím proto že to táta pořád říká.

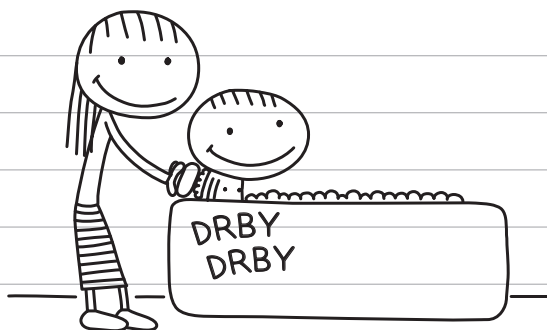
To je ale určitě jenom tím že táta
nechápe Gregův smysl pro humor.

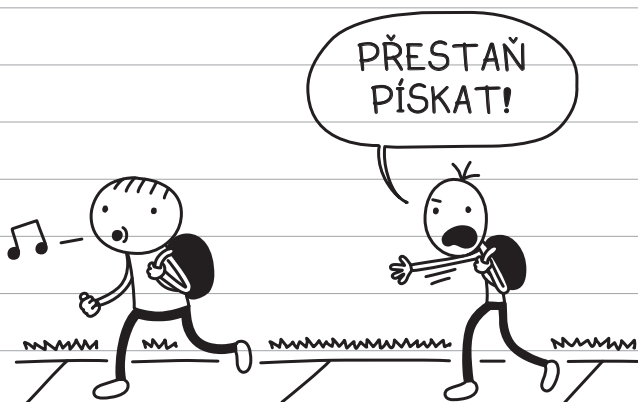
Ted' si nejspíš myslíte: „Hele Rowley ta knížka snad měla být o TOBĚ.“ No tak to máte naprostou pravdu a slibuju že odted' už tady bude mnohem a mnohem víc Rowleyho.

Nejdřív ze všeho byste asi měli vědět že bydlím s mámou a tátou v domě až úplně nahoře na Surrey Street. To je ta stejná ulice co bydlí můj nejlepšší kámoš Greg.

O tátovi jsem už mluvil. Ale máma je taky skvělá. Krmí mě zdravým jídlem a pomáhá mi udržovat tělo v čistotě.

Každé ráno chodíme já a můj kámoš Greg do školy spolu a většinou je to hrozná legrace. Někdy ale udělám něco co ho naštvě.

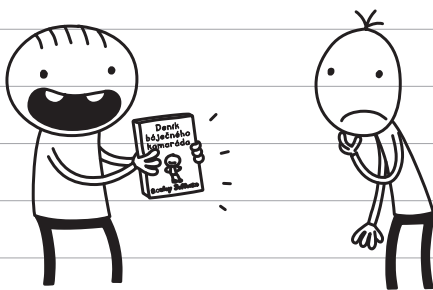
Ale vůbec NEJVÍC jde Gregovi na nervy když ho napodobuju. O tomhle deníku mu asi radši ani neřeknu protože by se naštvál.

Psat do tohoto zápisníku je ale stejně hrozná práce a tak toho pro dnešek raději nechám. Ale zítra to bude trochu víc zase o Gregovi. Jak jsem vám už určitě říkal jsme nejlepší kámoši.

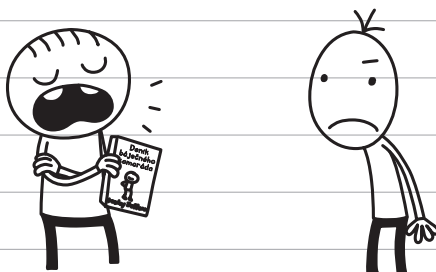
Druhý zápis

Špatné zprávy: Greg už ví o mém deníku.

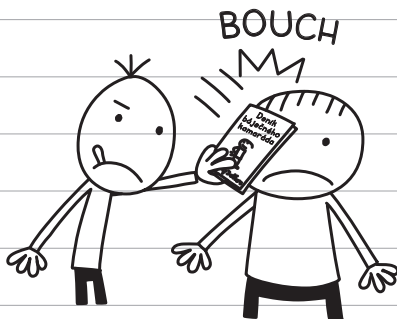
Já jsem totiž byl tak trochu pyšný na to že mám svůj vlastní deník a chtěl jsem mu ho ukázat. Jenže Greg se NAŠTVAL přesně jak jsem čekal.

Prohlásil že jsem mu ten nápad sprostě ukradl a že mě za to bude žalovat. Tak jsem mu řekl ať si to ZKUSÍ. Není PRVNÍ člověk co si kdy psal deníček.

Greg se rozčílil že on si píše ZÁPISKY a žádný deníček. A potom mě praštil po hlavě mojí vlastní knížkou.

Řekl jsem Gregovi že když se bude chovat jako blbec tak o něm v mém deníku nebude nic hezkého. A potom jsem mu ukázal co jsem zatím napsal.

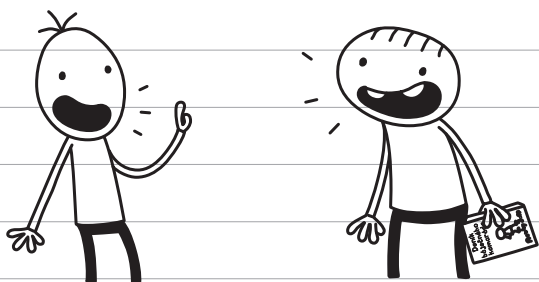
Nejdřív se mu to nelíbilo protože já zapomínám kreslit lidem nosy a vůbec nepišu čárky ve větách a tak. Ale potom řekl že ho něco NAPADLO.

Jednou prý bude bohatý a slavný a každý bude o jeho životě chtít všechno vědět. A já že bych to mohl SEPSAT.

Namítl jsem že od toho má snad svůj DENÍK. Jenomže ten jeho deník prý je AUTOBIOGRAFIE a to moje by zase mohl být jeho ŽIVOTOPIS.

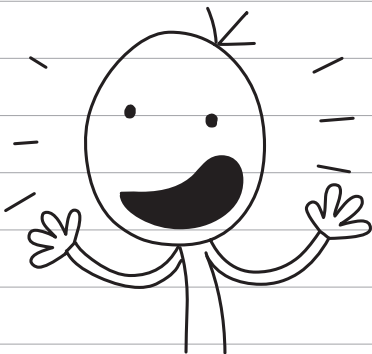
Jednou prý bude vycházet SPOUSTA jeho životopisů ale mně že dá šanci napsat ten první.

Ten nápad se mi líbil. Jsem přece Gregův nejlepší kamarád a nikdo ho nezná líp než JÁ.

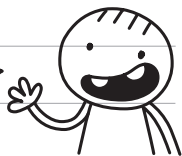
Takže začnu s touhle knížkou znova. Bude se jmenovat jinak a hlavní postava bude Greg a ne já. Ale nebojte já tam taky budu a hodně.

DENÍK GREGA HEFFLEYHO

Napsal nejlepší
kamarád
Grega Heffleyho

Rowley Jefferson →

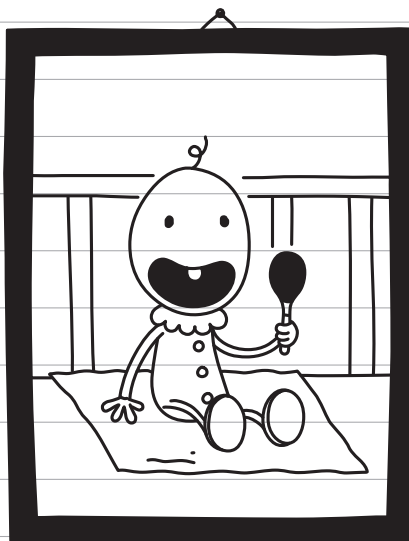
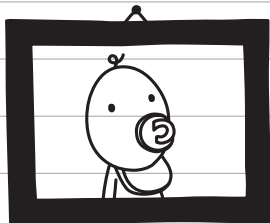
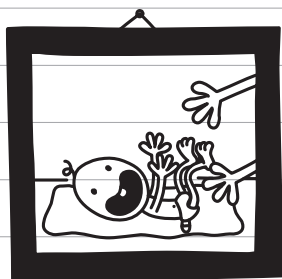

DĚTSTVÍ

Většina životopisů prezidentů a slavných lidí začíná kapitolou nazvanou „Dětství“.

Jenomže já jsem se s Gregem seznámil teprve ve čtvrté třídě a nevím co se mu stalo předtím.

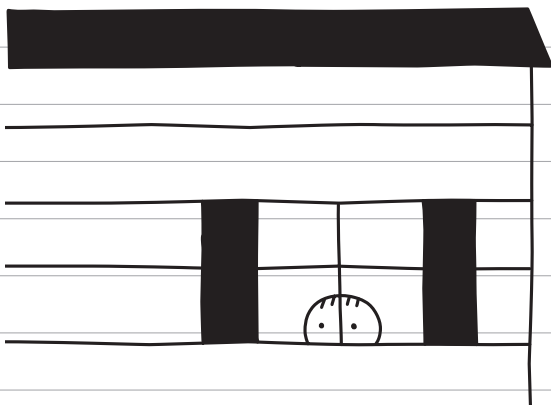
U Grega doma jsem viděl pověšených pár fotek a podle nich bych řekl že Greg byl normální mimino. A jestli jako malý vykonal něco významného tak z těch fotek se to nepozná.

Takže přeskočíme až do doby těsně před začátkem čtvrté třídy. Odtud bude ten životopis mnohem podrobnější.

My jsme předtím žili v úplně jiném městě. Ale pak táta dostal novou práci a museli jsme se přestěhovat. Naši koupili dům na konci Surrey Street a přes léto jsme se stěhovali.

Prvních pár dnů jsem vůbec nevycházel z domu protože jsem měl z nového místa strach.

Teď si asi říkáte: Tak kdy se konečně potká s tím Gregem? Vydržte! Už se k tomu brzo dostanu.

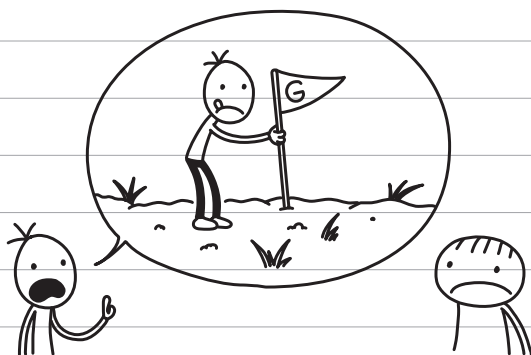
Máma říkala že bych si měl zkusit najít nové kamarády a dokonce mi koupila knížku „Jak si najít kamarády na novém místě“.

V té knížce byly různé nápady na to jak se kluk jako já může seznámit s novými lidmi. Třeba různé vtípky a tak. Ale na Grega ty triky z knížky nezabraly.

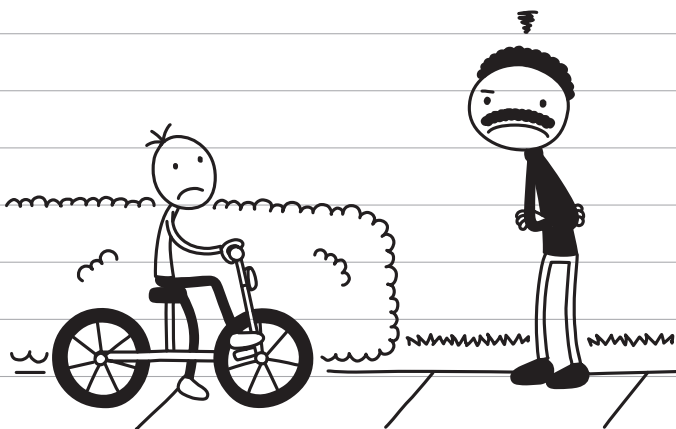

Ale naštěstí jsme se s Gregem stejně skamarádili.

Řekl jsem mu že bydlím v tom novém domě na kopci a on na to že to mám tedy smůlu. Když byl náš pozemek ještě prázdný tak on si tam prý zabodl svou vlajku. Proto mu teď patří můj dům a všechno v něm.

Táta mi ale potom vysvětlil že to není pravda a došel ke Gregovi domů vyzvednout moje kolo.

Jsem si dost jistý že tenkrát mi táta
prvně řekl co si o Gregovi myslí.

Ale já mám Grega RÁD. Pořád dělá nějaké
legrační věci. Třeba mě rozesměje
zrovna když si loknu mlíka.

Kromě toho mi Greg každou chvíli
provede nějaký trhlý vtip a to se pak
taky strašně směju.

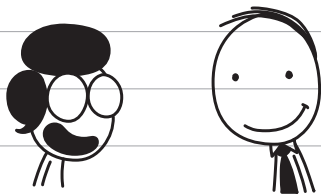

Ted' už je vám asi jasné proč jsme s Gregem už od čtvrté třídy nejlepší kámoši. Dokonce jsem nám pořídil takový přívěsek aby to bylo oficiální. Greg ale říká že takové věci jsou pro holky a on že svou půlku nosit nebude.

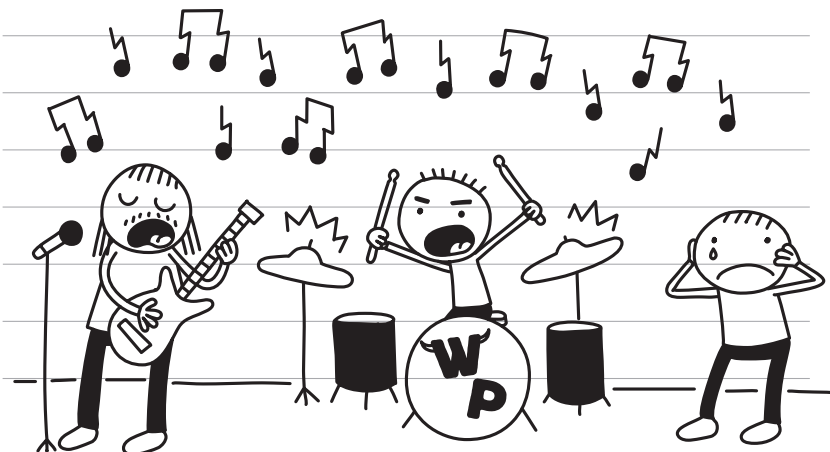
Různé ty blázniviny co s Gregem podnikáme by asi vydaly na celou knížku. Ale je to jeho životopis a tak bych asi měl taky napsat něco o jeho rodině.

Greg má mámu a tátu stejně jako já ale jsou to celkem normální rodiče a tak moc nevím co bych o nich psal.

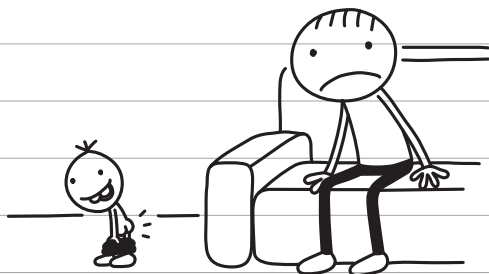

Ale já jsem jedináček a Greg ne. Má staršího bratra Rodricka. Rodrick hraje v rockové kapele co se jmenuje Wibuschná plýna.

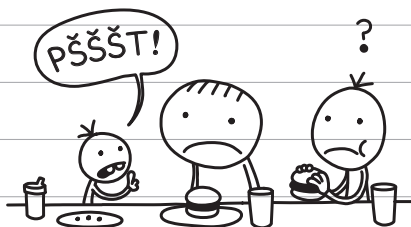
V některých jejich písničkách jsou sprostá slova a tak mi naši nedovolí chodit k Heffleyovým v době kdy má Rodrick zkoušku.

Greg má taky mladšího bratra Mannyho a tomu jsou teprv tři. A hned když jsem si k Heffleyovým přišel poprvé hrát tak si Manny zničehonic stáhl kalhoty a ukázal mi zadek. Fakt nemám tušení proč.

Od té doby se Manny vždycky tváří jako kdybychom spolu měli nějaké velké tajemství nebo co. Je mi to dost nepříjemné.

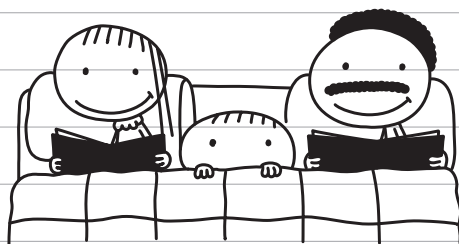
No tak to by asi bylo z první kapitoly Gregova životopisu všechno. A jestli si říkáte: „Rowley kdy se už konečně dostaneme k něčemu zajímavému?“ tak jen POČKEJTE.

JAK JSEM U GREGA PRVNĚ PŘESPÁVAL

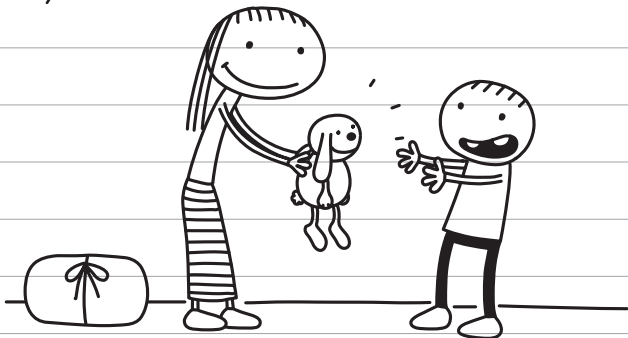
Když jsme se s Gregem seznámili tak jsme si párkrát hráli U NÁS a párkrát U NICH. Vlastně já jsem zapomněl: Greg nesnáší slovo hrát si. To budu muset opravit nebo mě zase praštit.

Takže Greg a já jsme se hodně často „stavovali“ jeden u druhého a potom mě jednou pozval k nim domů PŘESPAT.

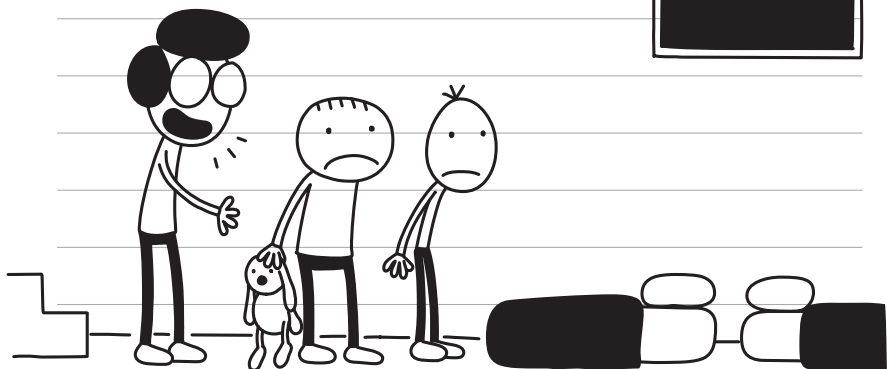
Měl jsem z toho dost obavy. Ještě nikdy jsem nespál jinde než doma. Dokonce jsem zatím ani nespál ve VLASTNÍ posteli protože jsem se v noci bál.

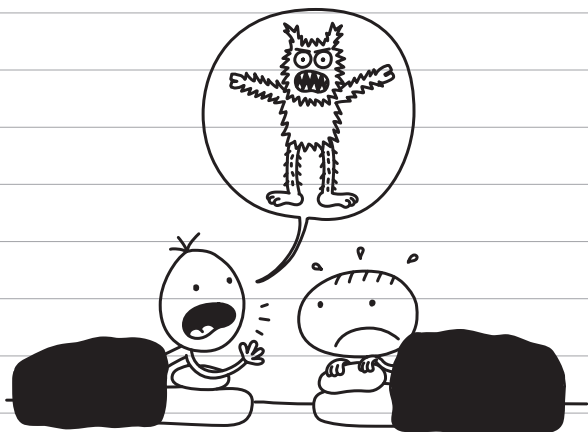
Řekl jsem mámě že jsem z toho moc nervózní a že u Grega spát nemůžu. Ale dovolila mi vzít si s sebou Mrkvičku a pak jsem byl nervózní o něco MÍŇ.

Přišel jsem ke Gregovi a chvíli jsme si hráli u něj v pokoji. Kolem deváté paní Heffleyová řekla že je čas jít do postele a že prý budeme spát dole v SUTERÉNU. Tak to už mě VÁŽNĚ vyděsilo. Suterény jsou totiž superstrašidelné.

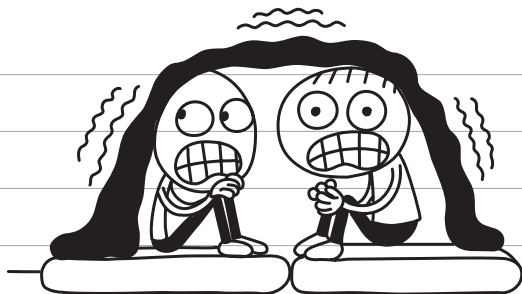

Paní Heffleyová zhasla a Greg hned prohlásil že mi musí říct něco důležitého. V lese kousek od naší ulice prý bydlí takový napůl chlap a napůl kozel. Takže bych asi radši neměl chodit v noci sám ven.

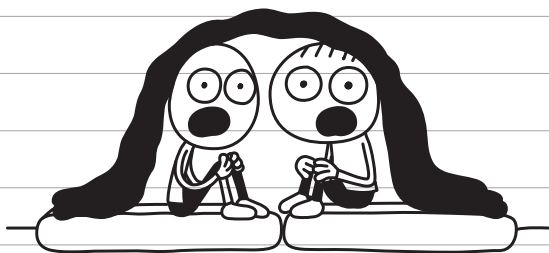

Tak z toho jsem tedy fakt NEBYL nadšený. Dost jsem litoval že na toho kozlího chlapa rodiče někdo neupozornil ještě před stěhováním.

Ta kozlí obluda mě prostě STRAŠNĚ vyděsila a tak jsem se schoval pod deku. Ale řekl bych že i Greg se dost bál. On tam totiž vlezl SE MNOU!

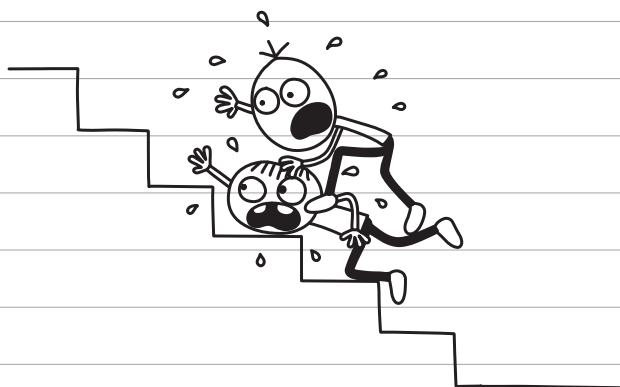

No a z ničeho nic se hned za oknem ozval takový divný zvuk. Znělo to přesně tak jak by asi mohl znít napůl chlap a napůl kozel.

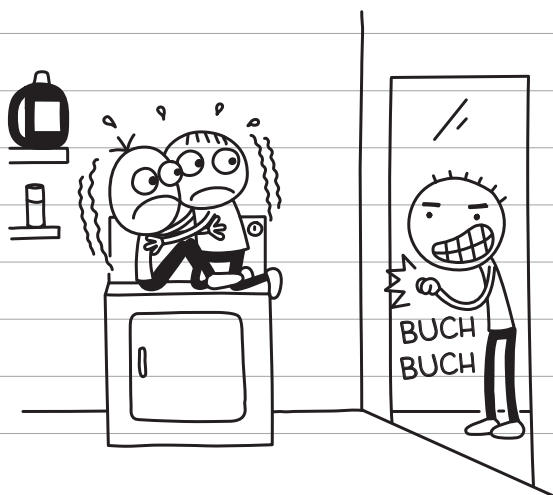

Nechtěli jsme se s Gregem nechat tím kozlím chlapem sežrat a tak jsme odtamtud vypálili jak nejrychleji to šlo.

Ale stejně jsme málem umřeli protože jsme se div neušlapali na schodech.

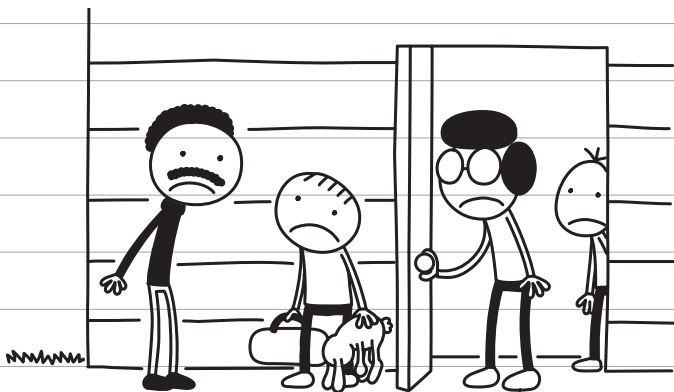

Zamkli jsme se v prádelně aby se k nám kozlí chlap nedostal. Jenomže pak jsme zjistili že to vůbec žádný kozlí chlap nebyl. Byl to Gregův brácha Rodrick a strašil nás schválně.

Tak a teď to tedy bude trapas. Ale je to životopis a tak musím psát pravdu. Jak jsme dole v suterénu slyšeli ty zvuky venku tak jsem se počural.

Paní Heffleyová mi dala jedny Gregovy čisté spodky ale byly mi malé. Tak musel táta uprostřed noci přijet a odvézt mě.

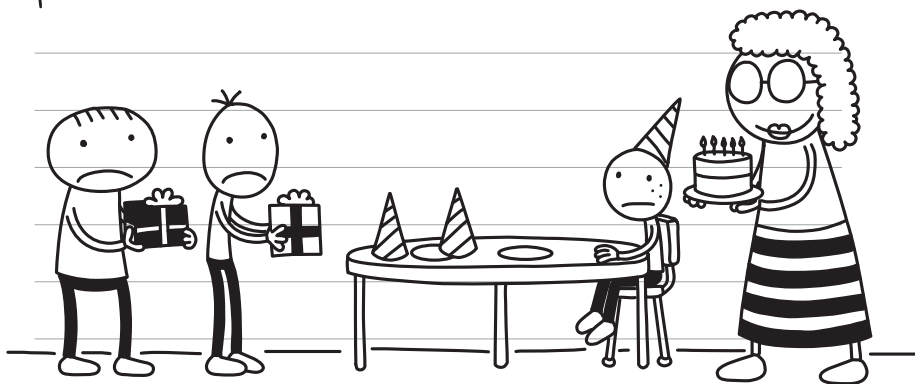

Po tomhle jsem u Grega dost dlouho přespávat nesměl. To další přespávání je ale MNOHEM delší historie a já si ani nejsem jistý jestli je na ni v téhle knížce dost místa.

JAK JSEM GREGA ZACHRÁNIL Z NARO- ZENINOVÉ OSLAVY TEVINA LARKINA

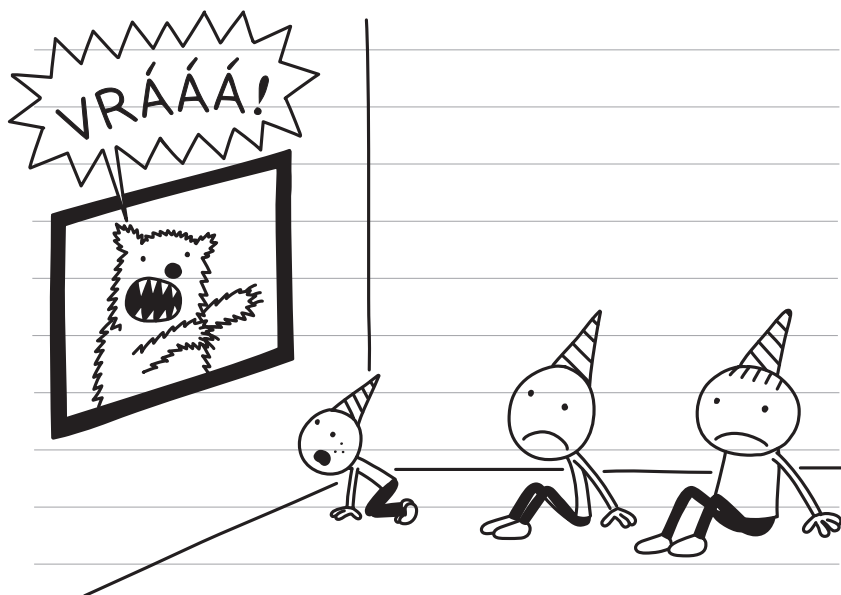
Kousek od nás na Speen Street bydlí jeden kluk. Jmenuje se Tevin Larkin a jeho maminka loni v létě mě a Grega pozvala na narozeninovou oslavu. Ani jednomu se nám tam nechtělo protože Tevin je hrozně hyper. Ale obě naše mámy řekly že MUSÍME.

Nakonec se ukázalo že na tu oslavu jsme zvaní JEN my dva. Jenomže na to jsme přišli až tam.

Dali jsme Tevinovi dárky a jeho máma pak řekla že teď je čas na narozeninovou zábavu.

První zábava byl film o jednom takovém chlápku co se uměl měnit v medvěda a orla a spoustu jiných zvířat.

Film skončil a Tevin ho hned chtěl vidět ZNOVA. My jsme ale Tevinově mámě řekli že už na to podruhé koukat nechceme. Tak navrhla abychom se pustili do jiných zábav třeba jako lovení bonbonů poslepu.

No a to Tevina NAŠTVALO.

Úplně ho to vytočilo a začal vyvádět jako ten chlápek ve filmu. Ten co se uměl měnit ve zvířata.

Tevinova máma byla na takové věci nejspíš zvyklá ale my s Gregem jsme nevěděli co máme dělat. Zeptali jsme se paní Larkinové jestli by nás neodvezla domů. Ale ona řekla že oslava potrvá ještě dvě hodiny.

Tak jsme vyšli zadem ven a čekali na zahradě až se Tevin uklidní.